

Література:

1. Овсій О.Д. Основні моделі економічної взаємодії учасників процесу відновлення житлового фонду міста, який орієнтований на його нове будівництво і реконструкцію / О.Д. Овсій // Економічний простір: Збірник наукових праць. - 2011.- №48/2.- С. 125-149.
2. Мазур И.И. Управление проектами: Учебное пособие / И.И. Мазур, В.Д. Шапиро, Н.Г. Ольдерогге: под общ. ред. И.И. Мазура.- 2-е изд.- М.: Омега.- Л, 2004.- 664 с.
3. Асаул А.Н. Корпоративные структуры в региональном инвестиционно-строительном комплексе / А.Н. Асаул, А.В. Батрак.- М.: Изд-во АСВ; СПб.: СПбГАСУ, 2001. - 168 с.

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЇ

Прядко І. В., аспірантка

Чорноморський державний університет імені Петра Могили

Україна 54003 м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10

Досвід країн з розвинуеною економікою доводить, що ключовим фактором розвитку держави виступають інновації, які являються фундаментом гармонійного поєднання економічного зростання та соціального прогресу у суспільстві. Суттєвою відмітністю світового господарства ХХІ століття є усвідомлення важливості процесу регіоналізації та локалізації інноваційної діяльності. Саме регіони відіграють вирішальну роль в економічному зростанні, продукуючи розвиток інновацій на мезорівні через регіональні системи та кластери. В таких умовах особливої актуальності набуває регіональна складова в процесі розвитку інновацій. Тому визначення сутності регіональних інновацій має першочергове значення для розробки теоретичних засад їх розвитку.

Однією з основних задач регіональної політики України є забезпечення сталого економічного розвитку та усунення регіональних диспропорцій у країні. Теорія сталого економічного розвитку базується на двох підходах: неокласичному та теорії кумулятивного розвитку.

Неокласичний напрямок теорії регіонального росту розглядає інновації як результат науково-технічного прогресу. В цій теорії нововведення не є

основним фактором економічного зростання, вони розглядаються як один із компонентів виробничої функції на рівні з такими ресурсами як праця, земля та капітал.

Теорії кумулятивного розвитку розглядають інновації як основний фактор, який сприяє економічному зростанню всього регіону.

Узагальнюючи перелічені теорії, можна зробити висновок, що інновація, будь то частина виробничої функції, або елемент, що забезпечує постійну ефективну роботу полюсів росту, є чинником, що приводить до економічного росту регіону, а розвиток інновацій є найбільш результативним у місці поєднання відповідних ресурсів, зв'язків та контактів.

З іншого боку, практика успішних країн показує, що найбільш ефективний процес розвитку інновацій відбувається в рамках роботи регіональних інноваційних систем.

Розвиток інновацій в регіоні віддзеркалюється у системі відносин між певними інституційними утвореннями, які генерують та впроваджують інновації. Фундаментом таких систем відносин є регіональна інноваційна система (РІС), що є частиною національної інноваційної системи (НІС).

Основним об'єктом РІС є інноваційна діяльність на регіональному рівні, кінцевим результатом якої виступають інновації, які можна розглядати як результат ефективною сукупної діяльності трьох груп ресурсів: інтелектуальної праці, інвестицій та інформаційного забезпечення. При цьому слід зазначити, що фінансові ресурси є важливою характеристикою економічного стану регіону, а тому регіональну інновацію можна вважати показником, що відображає ефективність роботи і регіональної інноваційної системи, і регіону.

Узагальнюючи сутність регіональних інновацій, слід відмітити, що ця категорія є двоїстою за своєю суттю: з одного боку, інновація – це показник ефективності функціонування інноваційної системи регіону, а з іншого – це основний чинник регіонального зростання.

Таким чином, в умовах підвищення ролі регіону в стимулюванні та продукуванні інновацій з'ясування сутності регіональної інновації має бути

основною задачею, вирішення якої може забезпечити сталий регіональний розвиток, а тому потребує подальшого вивчення та уточнення.

Література

1. Федулова Л. Технологічний імператив стратегії соціально-економічного розвитку України: [монографія] / Л. Федулова [та ін.]. – Київ: Експрес, 2011. – 655 с.
2. Павлов К.В. Ядро экономических систем и эффективная хозяйственная политика: [монография] / К.В. Павлов. – Москва: Магистр, 2009. – 190 с.

АНАЛИЗ КЛЮЧЕВЫХ ПРИЧИН ВОЗНИКНОВЕНИЯ ИЗМЕНЕНИЙ В ПРОЕКТАХ РЕГИОНАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ

Сухонос М. К., д.т.н., проф., Старостина А. Ю., Мурко Л. Ю.

Харьковский национальный университет городского хозяйства имени А. Н. Бекетова.

61002 Украина г. Харьков, ул. Революции, 12

Управление изменениями представляет собой процесс прогнозирования и планирования будущих изменений, регистрации всех потенциальных изменений (в содержании проекта, спецификации, стоимости, плане, сетевом графике и т. д.) для детального изучения, оценки последствий, одобрения или отклонения, а также организации мониторинга и координации исполнителей, реализующих изменения в проекте.

Под изменением понимается замещение одного решения другим вследствие воздействия различных внешних и внутренних факторов в ходе разработки и реализации проекта [1].

Изменения могут возникнуть либо как ответная реакция на проблемы или требования, навязанные извне, либо как активность в процессе реагирования на внутренние раздражители проекта.

Общий контроль изменений осуществляется: для оценки влияния факторов, приводящих к положительным или негативным изменениям в